

Publicerad 2014-01-02 11:31 av IdaCarin

Trehundrasextiofem blir ett

Dag trehundrasextiofem blir dag ett
och det är nytt
och det är noll
till hundra på många fler minuter än jag önskar

Ett tyst Hejdå
till den gula fjällrävenväskan som köptes för att fyllas
och som fylldes
med liv och med spänning och med alldeles för mycket
Vi kör
i ett hejdundrandes tempo som liksom fick mig att trilla av mitt eget liv

Och jag bestämmer mig
för att hyscha fågeln som tvittrar för att höras
lämna plats och säga nej
sluta Det är lite mycket nu bara
inte älska att älska för att kanske bli älskad igen
och aldrig mer skylla på för lite tid.

Så att jag nästa trehundrasextiofem blir dag ett
ger ett tyst Tack till den gamla tygkassen som hittades för att bära
och som ska bäras när det gör ont och läker igen
då vill jag veta att jag var där
och då utan en skärm i vägen

Jag ska hänga med i svängarna
vara kvar i mitt liv
älska, bara älska
läsa mer böcker och lära nya ord

Mer Nej men Hej till den jag vet bara älskar när jag fortsätter älska att älska
den som håller om när jag trillar av
blåser på allt ont
som kan få dag-ett-beslut att bli Förlåt och verklighet

Till dig
trehundrasextiofem dagar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren IdaCarin med Poeter.se id #31360 innehar upphovsrätten